Lietas arhīva Nr. A42-00484-20/17
ECLI:LV:ADRJRIT:2020:0330.A420211219.5.S

ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA
RĪGAS TIESU NAMS

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2020.gada 30.martā

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnesis Agris Dreimanis,

piedaloties pieteicējai /pers. C/, viņas pārstāvim zvērinātam advokātam Matīsam Šķiņķim,
atbildētājas Rīgas Juridiskās augstskolas pārstāvim zvērinātam advokātam Andim Burkevicam,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz /pers. C/ pieteikumu par Rīgas Juridiskās augstskolas rektora p.i. 2019.gada 10.maija lēmuma Nr.2.15n/052/90 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Rīgas Juridiskās augstskolas (turpmāk arī – atbildētāja) senāts ar 2019.gada 19.februāra lēmumu (protokols Nr.2019/01, 5.punkts) (turpmāk – senāta lēmums), aizklāti balsojot par diviem pretendentiem, tostarp par pieteicēju /pers. C/, ievēlēja docenta ar specializāciju Eiropas Savienības, starptautiskajās privāttiesībās un juridiskās pētniecības metodēs amatā otru pretendentu (balsojuma rezultāts: par pieteicēju – 0 balsis; par otru pretendentu – 6 balsis).

Pieteicēja apstrīdēja senāta lēmumu, bet atbildētājas rektora p.i. ar 2019.gada 10.maija lēmumu Nr.2.15n/052/90 (turpmāk – rektora p.i. lēmums) atstāja to negrozītu.

Rektora p.i. lēmumā norādīts, ka senāta balsojuma fakta fiksācija ir pietiekams Senāta lēmuma pamatojums. Katram senatoram ir tiesības balsot brīvi un pēc savas iekšējās pārliecības. Līdz ar to nebūtu ne tiesiski, ne arī loģiski pirms vai pēc balsojuma lūgt katram senatoram detalizēti uzrakstīt sava balsojuma pamatojumu gadījumam, ja personas, kuras netiek ievēlētas akadēmiskajos amatos, sūdzētos. Senāta 2019.gada 19.februāra sēdes daļa, kurā tika lemts par pretendentiem uz akadēmiskajiem amatiem, bija slēgta. Tas nozīmē, ka nevienai pie senāta nepiederošai personai nav iespējams uzzināt, ko pārrunāja senatori.

[2] Pieteicēja iesniedza Administratīvajā rajona tiesā pieteikumu par rektora p.i. lēmuma atcelšanu. Pieteikums (ņemot vērā arī pieteicējas papildu rakstveida paskaidrojumos paustos argumentus) pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[2.1] Senāta lēmums par ievēlēšanu vai neievēlēšanu akadēmiskā amatā ir jāpamato. Par pamatojumu nevar uzskatīt vien balsojuma rezultāta fiksāciju. Tas vien, ka administratīvais akts tiek pieņemts balsošanas ceļā, nenozīmē, ka administratīvais akts nav jāpamato. Arī šādā gadījumā jāsniedz pamatojums, lai pārliecinātos, ka lēmuma pamatā ir saprātīgs attaisnojums un ka tas nav patvaļīgs. Atbildētājas senāts ir rīkojies patvaļīgi un nav sniedzis pamatojumu, kas izskaidrotu pieņemto lēmumu un būtu pārbaudāms. Rektora p.i. lēmums ir patvaļīgs, jo nesatur objektīvu izvērtējumu par pretendentu profesionālo kvalifikāciju un lēmuma pamatojumu.

[2.2] Atbildētājas izveidotās institūcijas (satversmes sapulce, senāts, akadēmiskā šķīrējtiesa) nepietiekama akadēmiskā personāla dēļ nav leģitīmas. Rīgas Juridiskās augstskolas satversmes (*apstiprināta ar Ministru kabineta 2016.gada 29.novembra rīkojumu Nr.730 „Par Rīgas Juridiskās augstskolas Satversmes apstiprināšanu”*) 30.1.apakšpunktā noteiktais, ka akadēmisko personālu (izņemot profesorus un asociētos profesorus) amatā ievēlē senāts, ir pretrunā ar Augstskolu likuma 32.panta trešo daļu un 34.pantu, kas paredz, ka docentus ievēlē institūcijas (fakultātes dome, institūta padome), kuras locekļu kvalifikācija atbilst promocijas padomes prasībām.

Rektora p.i. lēmums neatbilst arī Augstskolu likuma 26.pantam, jo lemt par augstskolas izdotu administratīvo aktu tiesiskumu var vienīgi Akadēmiskā šķīrējtiesa, nevis rektors. Turklāt rektora p.i. konkrētajā gadījumā nav bijis objektīvs, jo piedalījies senāta sēdē, kurā notika balsojums par docenta amata pretendentu ievēlēšanu amatā. Rektora p.i. neobjektivitāti pret pieteicēju apliecina arī vairākas viņa iepriekš veiktas darbības.

[2.3] Lietas izspriešanā ir nozīme Augstskolu likuma 32.panta trešās daļas pirmajam teikumam, kas paredz, ka docenta amats ir terminēts. Šis regulējums var radīt akadēmiskajam personālam nestabilitāti nodarbinātības jomā. Tāpēc pieteicēja lūdz tiesu iesniegt Satversmes tiesā pieteikumu par Augstskolu likuma 32.panta trešās daļas pirmā teikuma, ciktāl tas nenodrošina aizsardzību pret vairāku secīgi noslēgtu darba līgumu ļaunprātīgu izmantošanu, atbilstību Latvijas Republikas Satversmes 106.pantam.

[3] Atbildētāja rakstveida paskaidrojumos un papildu paskaidrojumos pieteikumu neatzina uz turpmāk minēto argumentu pamata.

[3.1] Lietas izskatīšana nav pakļauta administratīvajai tiesai, jo rektora p.i. lēmums nav pieņemts publisko tiesību jomā. Augstskolas lēmums par ievēlēšanu docenta amatā ir vienīgi priekšnoteikums privāttiesiska darba līguma noslēgšanai. Likumdevējs nav vēlējies piešķirt lēmumam par docenta ievēlēšanu publiski tiesisku raksturu.

[3.2] Konkrētās administratīvās lietas ietvaros nav pamata iesniegt pieteikumu Satversmes tiesā par Augstskolu likuma 32.panta trešās daļas pirmā teikuma neatbilstību Latvijas Republikas Satversmei, jo prasība par uz noteiktu laiku noslēgta darba līguma izbeigšanas apstrīdēšanu ceļama vispārējās

jurisdikcijas tiesā.

[3.3] Par pieteicējas ievēlēšanu docenta amatā lēma likumā noteiktā kārtībā izveidota augstskolas institūcija. Ievērojot, ka atbildētājai nav ne fakultātes domes, ne arī institūta padomes, docentu ievēlēšanas kārtība atbilstoši Augstskolu likuma 32.panta trešajai daļai ir noteikta Rīgas juridiskās augstskolas satversmes 30.1.apakšpunktā, kurā norādīts, ka akadēmisko personālu (izņemot profesorus un asociētos profesorus) amatā ievēlē senāts.

Tā kā Rīgas Juridiskās augstskolas satversme neparedz, ka būtu nepieciešama kāda cita institūcija, kas izvērtētu kandidātus docenta amatam, secināms, ka arī kandidātu kvalifikācijas izvērtēšanas funkcijas ir deleģēta senātam.

[3.4] Senāta lēmums un rektora p.i. lēmums nav patvaļīgs un līdz ar to nav arī prettiesisks. Likums pieļauj aizklātu akadēmiskā personāla ievēlēšanas kārtību. Turklāt, tā kā par pieteicējas kandidatūru docenta amatam nebalsoja neviens no sešiem senatoriem, konkrētajā gadījumā faktiski ir zināms, kā balsoja katrs no viņiem.

Ja balsojums par personas ievēlēšanu akadēmiskā amatā būtu tīrā formalitāte, tad šādai procedūrai un balsotāju paustajai nostājai par vai pret kādu kandidātu nebūtu nekādas praktiskas nozīmes. Šādā gadījumā senātam ir novērtējuma brīvība. Tās ietvaros senāts var ņemt vērā plašu apstākļu loku.

Pieteicēja nav sniegusi informāciju, ka kādu no senāta locekļiem balsojumā būtu vadījuši personīgi vai citāda rakstura neattaisnoti mērķi. Turklāt balsojums par citas personas ievēlēšanu docenta amatā ir bijis pārliecinošs, t.i., vienbalsīgs, kas ar lielu ticamību izslēdz šādu iespēju.

[4] Tiesas sēdē pieteicēja un viņas pārstāvis uzturēja pieteikumu uz tajā ietverto argumentu pamata. Atbildētājas pārstāvis pieteikumu neatzina uz rektora p.i. lēmumā un atbildētājas rakstveida paskaidrojumos norādīto argumentu pamata.

Motīvu daļa

[5] Atbildētāja norāda, ka lēmums par docenta ievēlēšanu nav administratīvais akts, bet tiek pieņemts privāto tiesību (darba tiesību) jomā.

Augstskolu likuma 26.panta pirmā daļa noteic, ka augstskolas personālu veido: 1) akadēmiskais personāls – attiecīgās augstskolas akadēmiskajos amatos ievēlētie darbinieki; 2) vispārējais augstskolas personāls; 3) studējošie.

Savukārt Augstskolu likuma 27.panta pirmā daļa noteic, ka augstskolas akadēmisko personālu veido: 1) profesori, asociētie profesori; 2) docenti, vadošie pētnieki; 3) lektori, pētnieki; 4) asistenti.

Augstskolas akadēmiskais personāls veic zinātniskos pētījumus, mākslinieciskās jaunrades darbu un piedalās studējošo izglītošanā (*panta otrā daļa*).

Redzams, ka Augstskolu likums izdala trīs augstskolas personāla veidus, tostarp kā atsevišķu personāla veidu izdala akadēmisko personālu. Savukārt akadēmiskā personāla, kura kopējais uzdevums ir veikt zinātnisko un mākslinieciskās jaunrades darbu, kā arī piedalīties studējošo izglītošanā, sastāvā ir izdalīti vairāki apakšveidi, tostarp profesori, asociētie profesori, docenti.

Regulējot profesoru un asociēto profesoru ievēlēšanu, Augstskolu likuma 33.panta otrā daļa tiešā tekstā atsaucas, ka lēmumu par vēlēšanu rezultātiem var apstrīdēt saskaņā ar Augstskolu likuma normām (*10.panta piektā daļa, 26.panta astotā daļa*), kas regulē augstskolas izdoto administratīvo aktu apstrīdēšanu.

Kā pamatoti norāda pieteicēja, no 10.Saeimas Izglītības, kultūras un zinātnes komisijas 2011.gada 1.jūnija sēdes audioieraksta (*aptuveni ieraksta 1:24:35–1:26:50 attiecībā uz 45.priekšlikumu; audioieraksts aploksnē lietas 153.lapā*) izriet, ka norāde uz attiecīgā lēmuma apstrīdēšanu administratīvā procesa kārtībā ir tikai tehniska rakstura, kas nepieciešama, lai novērstu iespējamas neskaidrības, jo praksē jau ir bijuši gadījumi, kad apstrīdēšanas kārtība likuma lietotājiem ir bijusi neskaidra. No komisijas diskusijām izriet, ka regulējums netiek grozīts pēc būtības, bet atsauce uz apstrīdēšanu administratīvā procesa kārtībā tiek ietverta vienīgi skaidrības labad.

No minētā secināms, ka likumdevējs lēmumu par profesora un asociētā profesora vēlēšanu rezultātiem uzskata par administratīvo aktu, taču šāds regulējums nav *ieviests* tieši ar attiecīgas norādes iekļaušanu likuma pantā, kas regulē profesora un asociētā profesora ievēlēšanu, bet norāde šajā pantā ir tikai *izskaidrojoša*, lai novērstu *neskaidrības*, kādas iepriekš radušās praksē attiecībā uz profesoru ievēlēšanu. Ievērojot, ka profesori, asociētie profesori un docenti (tāpat arī lektori, asistenti, vadošie pētnieki un pētnieki) pieder pie vienas un tās pašas augstskolas personāla kategorijas (akadēmiskā personāla), kas veic vienveidīgus uzdevumus (zinātnisko, jaunrades un izglītojošo darbu), kuriem ir publiski tiesisks raksturs (kvalitatīvs zinātniskais, mākslinieciskās jaunrades un studējošo izglītošanas darbs ir visas sabiedrības interesēs), tiesa neredz pārliecinošu pamatu uzskatīt, ka citu augstskolas akadēmiskā personāla locekļu ievēlēšanas tiesiskā daba atbilstoši likuma plānam būtu vērtējama atšķirīgi no profesoru un asociēto profesoru ievēlēšanas tiesiskās dabas.

Arī citās Augstskolu likuma normās akadēmiskā personāla jautājumi ir regulēti kopīgi un/vai vienveidīgi, kā vienai kategorijai piederīgu personu jautājumi (piemēram, *26.panta septītā daļa, 27.panta piektā daļa kopsakarā ar 28.panta otro daļu un 30.panta ceturto daļu, 34.pants*).

Ņemot vērā minēto, tas, ka attiecībā uz citu akadēmiskā personāla locekļu ievēlēšanas lēmumu apstrīdēšanas kārtību likumā nav ietvertas tiešas norādes, nenozīmē, ka to apstrīdēšana veicama atšķirīgi no lēmumu par profesoru un asociēto profesoru ievēlēšanu apstrīdēšanas, bet nozīmē tikai to, ka likumdevēja praksē jautājums par attiecīgo lēmumu tiesisko dabu nebija aktualizējies.

Tādējādi tiesa uzskata, ka visu veidu akadēmiskā personāla locekļu ievēlēšana notiek publisko tiesību jomā, jo likums akadēmisko personālu regulē sistēmiski vienveidīgi, kā vienu personāla veidu ar vairākiem apakšveidiem, kā arī visi akadēmiskā personāla locekļi piedalās publiski tiesisku mērķu sasniegšanā – veic zinātnisko, mākslinieciskās jaunrades un studējošo izglītošanas darbu.

Līdz ar to tiesa atzīst, ka lēmums par docenta vēlēšanu rezultātiem ir administratīvais akts (sal. *Administratīvās apgabaltiesas 2016.gada 29.septembra sprieduma lietā A420497212 13.–18.punktā izdarītos apsvērumus un secinājumus*).

[6] Pieteicēja uzskata, ka atbildētājas senāts nav kompetents ievēlēt docentu, jo Augstskolu likuma normas šādu kompetenci noteic citām augstskolas institūcijām. Tiesa šim pieteicējas argumentam nepiekrīt.

Augstskolu likuma 32.panta trešā daļa noteic, ka docentu ievēlē uz sešiem gadiem fakultātes dome vai institūta padome, ja šo institūciju locekļu kvalifikācija atbilst promocijas padomes prasībām. Pretējā gadījumā docentu ievēlēšanas kārtību nosaka augstskolas satversme.

Tādējādi, kā pareizi norāda atbildētāja, Augstskolu likuma 32.panta trešā daļa paredz, ka augstskolas satversmē var būt noteikta docenta ievēlēšanas kārtība gadījumam, ja augstskolā nav fakultātes domes (institūta padomes), kuras locekļu kvalifikācija atbilst promocijas padomes prasībām.

Nav strīda, ka Rīgas juridiskajā augstskolā vispār nav fakultāšu (institūtu), attiecīgi – nav arī fakultāšu domju (institūtu padomju). Līdz ar to docenti ievēlami attiecīgās augstskolas satversmē noteiktajā kārtībā.

Rīgas juridiskās augstskolas satversmes 30.1.apakšpunkts noteic, ka senāts ievēlē amatā akadēmisko personālu, izņemot profesorus un asociētos profesorus.

Līdz ar to Rīgas juridiskās augstskolas senāts ir kompetentā augstskolas institūcija akadēmiskā personāla – docentu – ievēlēšanai.

Vienlaikus lietā nav izšķirošas nozīmes pieteicējas argumentiem par rektora p.i. kompetenci un objektivitāti apstrīdēšanas iesnieguma par senāta

lēmumu izskatīšanā. Ievērojot, ka senāta lēmums apstrīdēšanas stadijā nav grozīts, rektora p.i. lēmumam konkrētajā lietā ir tikai tāda nozīme, ka tas apliecina, ka pieteicēja ir ievērojusi lietas iepriekšējās ārpustiesas izskatīšanas kārtību pieteikuma iesniegšanai tiesā (sal. *Administratīvās rajona tiesas 2019.gada 23.aprīļa sprieduma lietā Nr.A420308018 13.punktu*).

[7] Izšķiroša nozīme lietā ir vērtējumam par pieteicējas argumentu, ka senāta lēmums ir patvaļīgs.

Izraugoties piemērotāko pretendentu uz vakanto amatu, iestādei ir plaša novērtējuma brīvība. Novērtējuma brīvības gadījumā tiesa nevar pārvērtēt iestādes izdarīto secinājumu pēc satura, bet var vienīgi pārbaudīt, vai iestāde nav pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vai būtiskus procesuālos pārkāpumus, piemēram, vai novērtējumā nav konstatējama iestādes patvaļa (*Augstākās tiesas 2013.gada 11.janvāra sprieduma lietā Nr.SKA-53/2013 (A42680309) 8.punkts; 2016.gada 19.decembra sprieduma lietā Nr. SKA-1188/2016 (A420536112) 17.punkts, 2017.gada 28.decembra sprieduma lietā Nr.SKA-193/2017 (A420399012) 10.punkts*).

To, vai iestādes vērtējums nav izdarīts patvaļīgi, tiesa pārbauda, ņemot vērā iestādes lēmuma pamatojumu. Ņemot vērā, ka senāta balsojums bija slēgts, tiesa senāta lēmuma pārbaudē var vadīties vienīgi no tā pamatojuma, kas minēts pēc balsojuma noformētajā lēmumā un/vai apstrīdēšanas stadijā pieņemtajā rektora p.i. lēmumā, kā arī balsojuma motīviem, kas netieši varētu būtu izsecināmi no senāta sēdes protokola vai citiem atbildētājas iesniegtajiem materiāliem. Koleģiālas institūcijas aizklāts balsojums attaisno zināmas atkāpes no tradicionālā uzskata par administratīvajā aktā ietveramo pamatojumu. Jo sevišķi šādā gadījumā akceptējams, ka administratīvā akta pamatojums var būt norādīts ne tikai konkrētajā dokumentā – lēmumā, bet arī jebkurā citā dokumentā, kas ir ņemts vērā administratīvajā procesā un kas atspoguļo iestādes viedokli par pieņemto lēmumu (sk., piemēram, *Augstākās tiesas 2007.gada 25.jūnija sprieduma lietā Nr.SKA294/2007 (A42322905) 9. un 10.punktu, 2017.gada 22.septembra sprieduma lietā Nr.SKA767/2017 (A420263915) 8.punktu, Administratīvās rajona tiesas 2019.gada 23.aprīļa sprieduma lietā Nr.A420308018 14.punktu*).

Taču katrā ziņā administratīvā akta pamatojumam vispār ir jābūt konstatējamam, un tam saturiski jābūt tādam, lai varētu pārliecināties, vai lēmums nav patvaļīgs.

Atbildētāja lietā (gan rektora p.i. lēmumā, gan tiesai sniegtajos paskaidrojumos) kā vienīgo senāta lēmuma pamatojumu ir norādījusi senāta balsojumu. Atbildētāja uzskata, ka senāta balsojuma fiksācija ir pietiekams lēmuma pamatojums. Tiesa tam nevar piekrist, jo balsojuma fakta fiksācija vien, neesot nekādām *saturiskām* norādēm par to, kādi apstākļi un apsvērumi ir balsojuma (lēmuma) pamatā, nedod iespēju pārliecināties, vai lēmums nav patvaļīgs.

Salīdzinājumam var minēt, ka administratīvajā lietā Nr.A420308018 par asociētā profesora vēlēšanu rezultātiem kā profesoru padomes balsojuma (lēmuma) pamatojums tika vērtētas pretendentu vērtēšanas lapas, kurās atspoguļots vērtējums par pretendenta zinātnisko darbību un nākotnes plāniem, pretendenta spējām pildīt uzņemtās akadēmiskās saistības, tāpat tika vērtēts konkursa ietvaros organizētās publiskās lekcijas apmeklējums. Ņemot vērā, ka tādējādi bija iespējams secināt profesoru padomes balsojuma (lēmuma) pamatojumu un pārliecināties, ka tas ir balstīts objektīvos un leģitīmos kritērijos par pretendenta piemērotību amatam, tiesai minētajā lietā bija pietiekams pamats secināt, ka administratīvais akts nav patvaļīgs (sk. *Administratīvās rajona tiesas 2019.gada 23.aprīļa sprieduma lietā Nr.A420308018 14.punktu*).

Turpretim konkrētajā lietā ne no kādiem atbildētājas iesniegtajiem materiāliem, lēmumiem un paskaidrojumiem nav konstatējami *nekādi* jebkādā formā noformēti *saturiski* apsvērumi, no kuriem varētu secināt to, kādu kritēriju izvērtējumā un salīdzinājumā (ievērojot, ka uz amatu bija divi pretendenti, kuri abi, kā nav strīda, atbilda formālajām amatam noteiktajām prasībām) ir balstīts senāta lēmums.

Tā kā no lietas materiāliem un atbildētājas argumentiem kopumā nav konstatējams *nekāds* saturisks senāta lēmuma (rektora p.i. lēmuma kā senāta lēmuma galīgā noformējuma) pamatojums, kas ļautu pārliecināties, ka lēmums ir balstīts attiecināmu un leģitīmu kritēriju izvērtējumā, senāta lēmums (rektora p.i. lēmums kā tā galīgais noformējums) ir atzīstams par patvaļīgu un tādēļ prettiesisku.

Tiesas sēdē noskaidrots, ka konkurss nav noslēdzies ar darba līguma noslēgšanu un senāta balsojumā ievēlētā pretendenta iecelšanu amatā. Līdz ar to šādā situācijā ir pamats atcelt rektora p.i. lēmumu, vienlaikus uzdodot atbildētājai rīkot jaunu senāta balsojumu par konkursa pretendentiem. No jauna pieņemamā iestādes lēmuma saturu tiesa nav kompetenta noteikt, jo iestādei docenta amata pretendentu izvēlē ir plaša novērtējuma brīvība.

Taču, rīkojot jauno balsojumu, iestādei jāievēro, ka jebkādā atbildētājas brīvi izraudzītā formā (vai nu balsojuma sagatavošanas materiālos, vai nu senāta sēdes protokolā, vai nu pēc sēdes noformētajā lēmumā) ir jābūt fiksētiem kritērijiem (apstākļiem), kuru izvērtējumā tiek balstīts pretendentu salīdzinājums un senāta vērtējums par konkrēto pretendentu piemērotību amatam. Pamatojumam nav jāatspoguļo katra senatora individuālie motīvi, bet ir jāapliecina, ka senatoru izvērtējumam pirms balsojuma ir nodota un ir izvērtēta konkrēto pretendentu kvalifikāciju, līdzšinējo darbību, nākotnes plānus un/vai citus augstskolai svarīgus konkrēti identificētus profesionālos aspektus raksturojoša informācija, kas atbildētājas ieskatā ir nozīmīga docenta amata pildīšanai atbilstoši augstskolas akadēmiskajiem mērķiem un vajadzībām. Pamatojuma apjomu un tā fiksācijas veidu iestāde var brīvi noteikt pati, taču tam jābūt tādam (pietiekamam), lai strīda gadījumā varētu pārbaudīt, vai iestādes vērtējums saturiski ir saistīts ar pretendenta piemērotības akadēmiskajam amatam izvērtēšanu pēc noteiktiem kritērijiem un nav patvaļīgs.

[8] Tiesa neapmierina pieteicējas lūgumu vērsties Satversmes tiesā ar pieteikumu par Augstskolu likuma 32.panta trešās daļas pirmā teikuma, ciktāl tas nenodrošina aizsardzību pret secīgu uz noteiktu laiku noslēgtu darba līgumu ļaunprātīgu izmantošanu, atbilstību Latvijas Republikas Satversmei, jo minētā norma iesniegtā pieteikuma (par rektora p.i. lēmuma atcelšanu) ietvaros nav tieši un nepastarpināti jāpiemēro.

Ievērojot, ka pieteikums tiek apmierināts jau sprieduma iepriekšējā punktā minētā iemesla dēļ (jo rektora p.i. lēmums ir patvaļīgs), tiesa procesuālās ekonomijas dēļ nepievēršanas detalizētākam citu pieteicējas argumentu izvērtējumam.

[9] Apmierinot pieteikumu, no atbildētājas par labu pieteicējai piespriežama par pieteikumu samaksātā valsts nodeva (*Administratīvā procesa likuma 126.panta pirmā daļa*).

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 126.panta pirmo daļu, 251.panta sesto daļu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

Apmierināt /pers. C/ pieteikumu par Rīgas Juridiskās augstskolas rektora p.i. 2019.gada 10.maija lēmuma Nr.2.15n/052/90 atcelšanu.

Atcelt Rīgas Juridiskās augstskolas rektora p.i. 2019.gada 10.maija lēmumu Nr.2.15n/052/90 ar tā pieņemšanas dienu.

Uzdot Rīgas Juridiskajai augstskolai viena mēneša laikā no šā sprieduma spēkā stāšanās dienas pieņemt jaunu lēmumu par pretendentiem uz

docenta amatu ar specializāciju Eiropas Savienības, starptautiskajās privāttiesībās un juridiskās pētniecības metodēs, ņemot vērā šajā spriedumā konstatētos faktus un juridiskos apsvērumus.

Piespriest no Rīgas Juridiskās augstskolas par labu /pers. C/ valsts nodevu 30 *euro*.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnesis A.Dreimanis